

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Magine erets

[‘al] Shulḥan ‘arukh Oraḥ ḥayim : ‘im kol ha-ma‘alot

Ḳaro, Yosef ben Ephraim

Ḳרו, יוסף

Ṽilna, 619 = 1859

בוט מוי תוכלה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11209

המקום שבו נמצא המזבח... וכו'...

עשרת דברים

(ה) שכל המעשה... וכו'...

יד אפרים

תצו (ב"ש פ"ק ט"ז) שכל המעשה... וכו'...

לעבר ולכן מותר להספין... וכו'...

העומדים לאכילה מותר... וכו'...

איל וצבי שקנו בפרדם... וכו'...

כוננו (כחלים לקן כסם הטפות)... וכו'...

ואין צריך לנענעם... וכו'...

ואין צריך לנענעם... וכו'...

ויקח קיפודים... וכו'...

המקום שבו נמצא המזבח... וכו'...

העומדים לאכילה מותר... וכו'...

איל וצבי שקנו בפרדם... וכו'...

כוננו (כחלים לקן כסם הטפות)... וכו'...

ואין צריך לנענעם... וכו'...

ואין צריך לנענעם... וכו'...

ויקח קיפודים... וכו'...

שערי

להחיות זמון... וכו'...

לנקד תלמוד: (כא) שהם בהמה וחיה כו' וז"ל הרמב"ם פ"ג ונבחרת
החלה דעתו דבס"ב כתב מי שהיה לו דקד נעזר מערב י"ט ונתקן
ב"ט והעלה עפר א"ס היה אוחז עפר חימום ה"ז מכסה זו ומטלטלו
וכתב הרב הגדול שמואל מ"י רבי' דל"ן מותר לשחות על סוף הדקד
נעזר ש"ט ונתקן וז"ל וכו' ממ"ט

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

תצט דין מליגה ומליחה ביום טוב וכו' ה' סעיפים

א (א) אין מרגילין ב"ט כיצד הוא מרגיל זה המוציא
(N) כל הבשר (א) מרגל אחר כרו שווציא כל העור
שלם ולא יקרע מפני שמורה בהפשט זה שורח גדול ואין
בו צורך למעיד :

ב אסור למלוג גדי ב (ב) אא"כ מולוג (ג) לאכול העור :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

כלל אלו הדינים בדקד נעזר ונתקן דקד נעזר אין לו והוא בכלל
עפר או אפר מוכן דנקט דל"ן או ח"כ בס"מ הרמב"ם מי שיש לו
עפר ואפר דמותר לכהלה הוא ג"כ דקד נעזר בכלל ונמצא דכרוי
סותרים זה את זה : וכו' דהא תלה רמב"ם היחר כיוונו בחיחר טלטלו
ח"כ ח' דקד נעזר נמי מותר כיון שמוחר בטלטלו ע"כ נגיד דודל' בדקד
נעזר דין חיסור לכהלה לנסות בו מלך שאליו מוכן דודל' מוכן הוא
חלל דין חיסור לניוט משם העפר שצ"ט ע"ג נהלה הדקד כיון דיעשה
גומא ח' יקה מעט כרו שיוכל לנסות חלל כל שאין נוטל הרבה עד שנשמה
גומא יכול ליקח מעט לנרוי כיון שאין חס מוקףא דכרז הוא מהתמול
מוקמוט וי"ל כהלוג חלל לעיני כסו החירו ב"ה דיעבד שיוכל לעשות
גומא דלמרי' בגמ' והא עבדי גומא ומתי כדר' חלל דלמרי החוסר גומא
וח"כ חלל לעפשה פטור היינו חלל חסור מ"ה אמרי' בדדיעבד חס שט
וחסור ויכסה ח'ט"ט שהוא עושה גומא וז"ל חלל תהא דמתחלה כתב בס"ס
דלס ויתקן ב"ט הדינו ועבד וכתב נשמה הגומא מותר לנסות בו
הדינו ח'ט"ט לכהלה יכול לשחות אחר התקופה ומטלטלו לכל זכריו חלל
ח'ט"ט ח'ט"ט עדיין אין לו לכהלה לשחות אדעתא דיתקון ויכסה כי יעשה
גומא וזה חסור לכהלה ח'ט"ט ח'ט"ט ח'ט"ט חלל לכהלה חלל חלל חלל חלל
ח'ט"ט לחוק ולא חיישי' גומא כיון דפטור עליה והשתא אמר שפיר ברס"ג

כ"ה (א) אין מרגילין ב"ט כיצד הוא מרגיל זה המוציא
(N) כל הבשר (א) מרגל אחר כרו שווציא כל העור
שלם ולא יקרע מפני שמורה בהפשט זה שורח גדול ואין
בו צורך למעיד :

ב אסור למלוג גדי ב (ב) אא"כ מולוג (ג) לאכול העור :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

תצט דין מליגה ומליחה ביום טוב וכו' ה' סעיפים

א (א) אין מרגילין ב"ט כיצד הוא מרגיל זה המוציא
(N) כל הבשר (א) מרגל אחר כרו שווציא כל העור
שלם ולא יקרע מפני שמורה בהפשט זה שורח גדול ואין
בו צורך למעיד :

ב אסור למלוג גדי ב (ב) אא"כ מולוג (ג) לאכול העור :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

כלל אלו הדינים בדקד נעזר ונתקן דקד נעזר אין לו והוא בכלל
עפר או אפר מוכן דנקט דל"ן או ח"כ בס"מ הרמב"ם מי שיש לו
עפר ואפר דמותר לכהלה הוא ג"כ דקד נעזר בכלל ונמצא דכרוי
סותרים זה את זה : וכו' דהא תלה רמב"ם היחר כיוונו בחיחר טלטלו
ח"כ ח' דקד נעזר נמי מותר כיון שמוחר בטלטלו ע"כ נגיד דודל' בדקד
נעזר דין חיסור לכהלה לנסות בו מלך שאליו מוכן דודל' מוכן הוא
חלל דין חיסור לניוט משם העפר שצ"ט ע"ג נהלה הדקד כיון דיעשה
גומא ח' יקה מעט כרו שיוכל לנסות חלל כל שאין נוטל הרבה עד שנשמה
גומא יכול ליקח מעט לנרוי כיון שאין חס מוקףא דכרז הוא מהתמול
מוקמוט וי"ל כהלוג חלל לעיני כסו החירו ב"ה דיעבד שיוכל לעשות
גומא דלמרי' בגמ' והא עבדי גומא ומתי כדר' חלל דלמרי החוסר גומא
וח"כ חלל לעפשה פטור היינו חלל חסור מ"ה אמרי' בדדיעבד חס שט
וחסור ויכסה ח'ט"ט שהוא עושה גומא וז"ל חלל תהא דמתחלה כתב בס"ס
דלס ויתקן ב"ט הדינו ועבד וכתב נשמה הגומא מותר לנסות בו
הדינו ח'ט"ט לכהלה יכול לשחות אחר התקופה ומטלטלו לכל זכריו חלל
ח'ט"ט ח'ט"ט עדיין אין לו לכהלה לשחות אדעתא דיתקון ויכסה כי יעשה
גומא וזה חסור לכהלה ח'ט"ט ח'ט"ט ח'ט"ט חלל לכהלה חלל חלל חלל
ח'ט"ט לחוק ולא חיישי' גומא כיון דפטור עליה והשתא אמר שפיר ברס"ג

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

תצט דין מליגה ומליחה ביום טוב וכו' ה' סעיפים

א (א) אין מרגילין ב"ט כיצד הוא מרגיל זה המוציא
(N) כל הבשר (א) מרגל אחר כרו שווציא כל העור
שלם ולא יקרע מפני שמורה בהפשט זה שורח גדול ואין
בו צורך למעיד :

ב אסור למלוג גדי ב (ב) אא"כ מולוג (ג) לאכול העור :

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

ב"ט (כא) : שהם בהמה וחיה ל"ו ונתערב דמם ויש לו
עפר מוכן או אפר כירה אם יבול לכסותו בדקירה אחת
שיצא צריך להרבות בשביל דם הבמה ל"ו (כב) יבטנו ואם
לאו ל"ה (כג) לא יבטנו :

ב לשחצמור מע"ט ולא כיהה דמו למ"ט (כד) לא יבטנו ב"ט :

ג (ז) בהמה שנשחטה ברי"ט מתוך ג' להגביה
עורה וליתנה במקום דרי"ט (ז) מותר ג' להגביה
עליו בשר בלבד וצומח למלוח עליו מליחה קלה כדרך
שמוחלים ד לצלי' וצומח להערים ולמלוח כאן מעט וכאן

באר הטבב

תצט (א) מרגל - וכן שלא להספיק טור שלם לשחות טור : (ב) לטול - מריחה וסמך סוף
שחילו יולם לטול טור אסור למנוח החלוקים - ובטבו לתלמודים והנהגות מותר למנוח סוף
זה לשאר הכתובים פ"ט : (ג) מותר - דלעילוי סוף מים חמין דל' (א) אינו ל' (א) לחסוך מים חסר
טור וישנו משהח"ת וכתב ס"ס דלעילוי מהתבא' דל' למקול' ח' יודע שספיד' כלל אז יודע שלא יספיד
טור

עד א

באר הטבב

תצט (א) מרגל - וכן שלא להספיק טור שלם לשחות טור : (ב) לטול - מריחה וסמך סוף
שחילו יולם לטול טור אסור למנוח החלוקים - ובטבו לתלמודים והנהגות מותר למנוח סוף
זה לשאר הכתובים פ"ט : (ג) מותר - דלעילוי סוף מים חמין דל' (א) אינו ל' (א) לחסוך מים חסר
טור וישנו משהח"ת וכתב ס"ס דלעילוי מהתבא' דל' למקול' ח' יודע שספיד' כלל אז יודע שלא יספיד
טור

עד א

אורה חיים הלכות יום טוב תקן

מן המשוור הלה... הלל אסור לשייר רק כדי המלך למוד (ב)...

לא נזרז בזה: (ז) ומותר לאפות הפת בו... המרדכי כתב שאין לאפות...

מן המשוור (י) הלה (ז) ומותר לאפות הפת על ידי (י) שיכלל ממנו...

רמ"א שמונה לאפות בו... רמ"א שמונה לאפות בו... רמ"א שמונה לאפות בו...

המפריש הלה ביום (ה) והיא (ט) בטובה רד (י) לא...

מותר לעשות ביום פתיך גדולים ולא חיישין שבתוך...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

מותר לקמה או עישה בשותפות עם א"י מן אסור...

אברהם נ"י... אברהם נ"י... אברהם נ"י...

הק (ג) לא יאסרו ועיון בכלת חרים סימן ט"ז המשיך להחריף לגמול בלא הקדחה...

אורח היים הלכות יום טוב תקות תקה תקמ

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ב ע"ג גהלים - והש"ס שחפסר ללנות בשפור או לבטל שרי כיון שחיו מוכבה גמור שסופו מכשיר (ה"ק) ומלתמות ובב"י סימן תק"ח) וה"ל ע"ג מ"ס כתן וה"ו כמותו כשר על גבי גהלים ששרי כתן היו כיביו גמור ושרי משום דה"ל כפ"ח לכן ל"ל דל"ל כפ"ר"ס דכ"ב"ו גמור הוא ושרי משום דהריב"ז ח"ל כפ"ח דרובה לחלוך כך ויכולה בזה חיחה ב"ד ס"י ס"ס ס"ד לענין דק"ל"מ ע"ס: ומותר להסיקן: שחיו גמור בהסקה עד שישינו צלוק (הר"ש"ט) ועמ"ס ס"ח: יא כ"ד לאפות בהן מותר: וי"ד ללבוש

הכניס שחפור כמ"ס סימן תק"ה דהתם תקומו של כלי הוא קודם להשמישו שמתחשק בו חבל הכה כקצת השמישו הוא שמתקן להשמישו (ה"ר"י) והתוס' כתבו כיון שהוא טופס ע"י מקצן ח"ט ודלי מוסמק ע"ל: וי"ט מ"ס דחסור לבטל בקדירות השקות כמ"ס סוף סימן תק"ב וי"ל דקדירות מתחמקין ודלי על ידי מקצן כ"ל לדעת הר"ש"ט. והמרדכי כתב דמותר להפניג התור וש"ס דהוי משכירי חולב נפש שח"ל לפשוטו מעו"ט ע"כ"י פירוש שלא ידע מהחמול שיוסק כ"כ שיטתך להפניג צלוק משח"ל קדירה ה"ל לבטל בה מהחמול וליבון חבניס הוי חיסוס ודלי: יב מותר לשורות - חבל כל כשר גרף רק שרונה לגרף פסם אחרת הגמלים הקצנים ישיח חסור מהלך שמכבה (יב"ט ב"ב) וז"ל הר"ש"ט וכו' וטור ח"ק ע"פ שהכ"י כ' לדייק מדברי המ"מ שמותר לגרף דרבו בחול ולשו מושט ח"ט ל"ל דהה המ"מ כתב החול וה"ל

בלה קן משמע דלם חפסר לאפות חסור ולעבל המכבדת חבניס לכבודו וכתב הגאוןה אחר שכבדו התור חסור לעבל המכבדת חבניס לכבודו חלה חסרף: יג מותר לאפות במתקין להכניס הפה חבל בל"ה חסור ע"כ וח"ן ור"ח כן מדברי הסוסקיס (ב"ב) * ולי נראה להחמיר ח"ק על גבי דכסימן תק"ז כתב חפילו עשה לנורך חול שרי לבטל בקדירות חחה שח"י חדה שירחה הוא חבל הכה כל כשר לר"ך שירחה כפ"י עלמו ועין מ"ס ש: יד בתגורים שלנו - ורש"ל כתב מודתהו ה"ק והרמב"ם והר"ם והטור ש"מ דחש' בתגורים שלנו מותר: ודוקא כשנר"ך לחלו חבל ח"ן לר"ך לחלו רק שמשעיר לחלו משע ממנו חסור ע"ס תק"ז ע"כ: **בז מאמשי**: או שיהי דעתו על הטיט שברחוב (מרדכי) וכב"י ח"ט יודע מה ממלטו וי"ל דקמ"ל דחש"ס שלא עשה בו סימן שרי דדוקא בטיט שכבדו שערין מותר לקרקע לר"ך לתקן מהחמול חבל טיט שמונה ברחוב תלויס הוא ולא מסתמח: **בז לחבל אפר** - וחפילו למ"ד כס' ש"ד ס"ד דבמדי דלוח בר יבול החתנית מ"ס זכ"י וביבול מ"מ הכה שרי כיון לנורך חול נפש הוא לשמור חומו חבל בטיט חסור דנראה כמתקן לבנין ובי"ט"ס ספק כר"מ דחסור לבטל האפר במ"ס רק להיטו עליו כך עכ"ל ר"ט:

תקח א האבנים - קן הוא היריחל ברמב"ם שלפניו חבל במ"מ ובב"ה יוסף שמונה עטמחה הרמב"ם הרעש"ס וכן הוא בגמרא וכל הסוסקיס חבל חבניס מותר ללבו דלא שייך בזה חיסוס: **ב מפני שמתקן** - וחפילו ישיים חסור עכ"ל טעם הוא מתקן יוחר ח"י נני הכי קאמר משני שר"ך ללבו כל כך עד שיתחשבה (מ"מ) עיין סימן תק"ט סעיף ה' ובמ"מ:

אין שופטין הקנה לתה קרום שלו תחה הדג על האסכלה דכל מויד דעבד להחמס בו הוי תיקון כלי (ר"ט) עיין סימן תק"י סעיף ג'): **ג שמוא תקרע - דלתי חייב חלה קורע על מנת להשור (רש"י):**

תקמ א שגורף - פירוש שבעקס: וכשר **באר היטב**

מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ה הגורים שלנו - מ"ז הם התור גדול וגרף מקצתו ולפניו לחסות בלוחו מקצתו חלה שהולך לכבודו על ידו בעת ויהיה מקצתו חסור וכבשו לח אמרין מחוק שהתורה לנורך חותמה שלא לנורך (ב"ב) ועכ"ל תק"ד ועט"ו תק"ב ס"ח ב"ב"ה דמשתע דלפניו לנורך חסיה דוקא כשתע שמתקן החולב שרי לכבוד ולא קודם לכן:

ד ברייתא ב"ר ג' וכו' ...

עשרת קנים ...

לאוכלו לאחר זמן בו ביום ...

וצ"ע דהא כתב הרב ...

הסוכין שלו וכו' ...

אבל לא בטבלא ולא בגפה ...

הואין עושין יא נבינה ...

הואין עושין יא נבינה ...

הואין עושין יא נבינה ...

ומוליד אורש וכו' ...

הואין עושין יא נבינה ...

הואין עושין יא נבינה ...

אבל לא בטבלא ולא בגפה ...

הואין עושין יא נבינה ...

הואין עושין יא נבינה ...

(ד) ובענין ...

הואין עושין יא נבינה ...

הם נחשבים כפי הדין...
הם נחשבים כפי הדין...
הם נחשבים כפי הדין...

עשרת דברים

(ב) בית שהוא טמא...
עשרת דברים...
עשרת דברים...
עשרת דברים...

יד אפרים

תקוח (בב"ב קס"ג)...
יד אפרים...
תקוח (בב"ב קס"ג)...
יד אפרים...

מ"ז י' תיבנא סריא...
מ"ז י' תיבנא סריא...
מ"ז י' תיבנא סריא...

מסלקין

ולקסור חותם...
מסלקין...
ולקסור חותם...
מסלקין...

שמלה

ובשלה נתחבין...
שמלה...
ובשלה נתחבין...
שמלה...

(ה) מתחילין בערימות...
מתחילין בערימות...
מתחילין בערימות...

מסלקין

ולקסור חותם...
מסלקין...
ולקסור חותם...
מסלקין...

שמלה

ובשלה נתחבין...
שמלה...
ובשלה נתחבין...
שמלה...

הר"ל הוא הסיק...
הר"ל הוא הסיק...
הר"ל הוא הסיק...

מסלקין

ולקסור חותם...
מסלקין...
ולקסור חותם...
מסלקין...

שמלה

ובשלה נתחבין...
שמלה...
ובשלה נתחבין...
שמלה...

הם נחשבים כפי הדין...

עשרת דברים

(ב) בית שהוא טמא...

יד אפרים

תקוח (בב"ב קס"ג)...

שמלה

ובשלה נתחבין...

באר

דברים מוקדם...

הר"ל הוא הסיק...
הר"ל הוא הסיק...
הר"ל הוא הסיק...

מסלקין

ולקסור חותם...
מסלקין...
ולקסור חותם...
מסלקין...

שמלה

ובשלה נתחבין...
שמלה...
ובשלה נתחבין...
שמלה...

באר

דברים מוקדם...

הם נחשבים כפי הדין...

אורח היים הלכות יום טוב תקיט
ענינה מותר לטוב פירות משם
מוקלים מהחמץ עמלו ולא צמים

ענינה מותר לטוב פירות משם
מוקלים מהחמץ עמלו ולא צמים
לשם יומה ולילה ביום טוב כדפי

תקיט צידי דלתות מותר להסיר ולהחזיר לצורך יום טוב וכו' ה' עיפשים

א (א) ה' מבלקין א (א) הריסו (א) קרשים שעליהם נבנה
המזוזה (ב) ומחזירין אותם ביום טוב כדפי
שיצויה תבלין שהיא צריך להן ולא יבנו משכחת
יום טוב : במה דברים אמורים כשיש להם ג צור
(ב) באמצע אבל יש להם צור (ג) מן הצד אסור גזירה
שנא יתקע ושארן להם צור מן הצד כל עיקר אפילו
בבית מותר להחזיר :

עמדת קנים

תקיט (א) מבלקין
הריסו אבן
לדלות הקבוצות בעין
לדלות רבצים שלוו
בלל ענין סותר לדלתות
ולסגור בשבת וכו'
דאין בלאו בחזקתה
(ב) א"ל שבתו
כרוב הדמיון ביום טוב
מותר לדלות ביום טוב
(מורה"נ) :

תקיט

לדלות המזוזה של עדה
חיבה ומגדל שאין מחזירים לקרקע
אבל במחזורין יש צדן ומחזיקה כמי'
סימן שי' צ' וחסור לסלקן ולהחזירן :
ב כדפי שיצויה : ולהחזירן נמי שרי
דלם יהא אסור להחזירן לא יראה
לפתוח דמחזיק עמל יגזעו הכל
לשטמדין המזוזה צדית אסור להחזיר

משיקין

דלם חייב שם נגיבה : ג צור באמצע * כל יזרים היו שצולעת ראש
ח' מהדלה למטלה כמו יד וראש ח' כנגדו מלמטה ובמפתח היה חור שצמוד
לחוט ולמטלה כנגדו היה ג' כ' חור : ד והוא שלא יתקע * ס' בחוק
משמע דלם חייב דבטי וחס' שרי אפי' דבשבת אסור כמי' ס' רפי'
בי' לא גזרו כיון דלדן צדן ומחזיקה נבנים וכו' דעת הרמב"ם וכו'
החס' צדיה ומח' ס' כהן מריה ח' סביב כהן החוס מותר לפתוח
בי' עכ"ל וכל דלם כחובין עליו אחרות או לזרות אסור דל' עמק
עפי' אפי' ס' : ד' כדפי בשבת * והפי' כ' דמותר להסיר הלי' בי'
דשיקבין וכו' לא גזרו כמי' ס' עכ"ל * ולא עיין יפה במהדרי דלחה
שם דלסור מדינא דדבר שיש בו צדן גמור אסור חף בכלים : ו' קמפי'
בו * וכל דלם דלסור לעשות קמפי' בענק שנולד שקורין קלגלנר :
משילין

כתב

והוא המרדכי של כל משרבין וה' ח' אפי' דלוקומנא בלוי' דליבני
דלדלת חלילה אפי' דלוקומנא בלוי' דלוקומנא בלוי' דלוקומנא בלוי'
משיקין על בני סתם והוא שרי אפי' דלוקומנא בלוי' דלוקומנא בלוי'
לשחוט לכהנה כדי לכושר בחסר וכו' וכו' דלוקומנא בלוי' דלוקומנא בלוי'
צדיק חולץ נפש וכו' דלוקומנא בלוי' דלוקומנא בלוי' דלוקומנא בלוי'

אפי' דבבין גמור שרי עכ"ל פי' דבריו דודאי גם התק' חייב בחזרה דליבני
דלסור דלפי מיירי בזווג דמירי ר"מ וחלק עליו דלסור לפחות לכהילה
אפי' בחזרה דליבני ואין יתירה אלא בנפתח מאליו וכו' מותר אפי' בצדן
גמור וגם רש"י פוסק כרמב"ם וכו' * ולפי זה ל"ל דמי שיש לו פירות
מח' והבילים ח"ס צבחה או בי' מותר דלדן כחן מוקלה דלם הפירות
היום חנים מוקלים הם אלא שאינו יכול לקבוע מהמח' חסר ח"ל וכו' שחן
מותר בנפתח מאליו אפילו בחסור דלוקומנא כ"ש כחן כמה שח' הבי'
מח' אפי' דבשי' ישראל אפי' מ' לאחד הוב כחן מאליו דמותר לישאל
חזר אפי' לרש"י והרא"ש וטור דלם הריכו כחן בצדן גמור מ"מ מתייריס
בחזרה דליבני כיון שחלף חסור דבבין : ה' נמי בעל' דהמזמין
דרבנן * וח' יש תימא רבתי על הרשב"א בתשובה הביאו בי' ס' הקט"ו
ורמ"א ספקו שם להגלה בסוף הכ' ההוא בפירות על ישראל סבו ממח'
דאסורין לכל מטעם מוקלים כיון שהיו ח"ל לקבוע העבלי' ואין מובה כל"פ
דמותר דעכ"ל לא המיר מוקלים דלם מחזירא דליבני דהנה ע"כ

תקיט

א (א) מבלקין א (א) הריסו (א) קרשים שעליהם נבנה
המזוזה (ב) ומחזירין אותם ביום טוב כדפי
שיצויה תבלין שהיא צריך להן ולא יבנו משכחת
יום טוב : במה דברים אמורים כשיש להם ג צור
(ב) באמצע אבל יש להם צור (ג) מן הצד אסור גזירה
שנא יתקע ושארן להם צור מן הצד כל עיקר אפילו
בבית מותר להחזיר :

היטב

ושלל גזרו לון חיבור אפי' נתחבר * ס' : (ד) יתקע * סי' בחוק - מחמת דלם חייב דבשי
והפי' כפי' דבבית אסור כמי' בי' רש"י כ"ל גזרו כיון דלדן צדן ומחזיקה נבנים וכו'
שכחה כהן חסות מותר למתו בי' * וכו' כמי' א"ל דלם כחובין מלי יזריות או לזרות אסור דל'
מי' ס' א"ל וכו' כמי' א"ל : (ה) לקומס * ס' א"ל בעולם אפי' נבנין מותר לקומס פי' ג' (י) סקון
* וכו' דלסור לנשות קמפי' בענק שנולד שקורין קלגלנר * ח' והפי' כהס' שוכר רש"י :
משילין

תקיט

א (א) מבלקין א (א) הריסו (א) קרשים שעליהם נבנה
המזוזה (ב) ומחזירין אותם ביום טוב כדפי
שיצויה תבלין שהיא צריך להן ולא יבנו משכחת
יום טוב : במה דברים אמורים כשיש להם ג צור
(ב) באמצע אבל יש להם צור (ג) מן הצד אסור גזירה
שנא יתקע ושארן להם צור מן הצד כל עיקר אפילו
בבית מותר להחזיר :

היטב

ושלל גזרו לון חיבור אפי' נתחבר * ס' : (ד) יתקע * סי' בחוק - מחמת דלם חייב דבשי
והפי' כפי' דבבית אסור כמי' בי' רש"י כ"ל גזרו כיון דלדן צדן ומחזיקה נבנים וכו'
שכחה כהן חסות מותר למתו בי' * וכו' כמי' א"ל דלם כחובין מלי יזריות או לזרות אסור דל'
מי' ס' א"ל וכו' כמי' א"ל : (ה) לקומס * ס' א"ל בעולם אפי' נבנין מותר לקומס פי' ג' (י) סקון
* וכו' דלסור לנשות קמפי' בענק שנולד שקורין קלגלנר * ח' והפי' כהס' שוכר רש"י :
משילין

